

Muhterem Efendim Orhan Bey

Hayli zamandır mektup ile hatır-ı şeriflerinizi sormaya muvaffak olamamıştım. Artık ihmalkârlığımızdan mıdır, yoksa kusurumuzdan mıdır, her ne ise. Şimdi bir kaç satır ile de olsa bir sohbet arzusu gönlüme nevzuhur etti.

Malumunuz üzere, muhaverenin cereyanı ibraz-ı muhabbet ve isbât-ı samimiyete kâfi ve vafi olmadığı gibi adem-i isbatı dahi muhabbet ve uhuvvetin fıktanına delalet etmez; zira mabeynimizde mevcut rabita-i karabet ve muhabbet ezeli olduğu misüllü bikeremihi tealâ ebede kadar devam edecektir.

Evet, her ne kadar hakikat böyle ise de muhabbet ve samimiyeti tecdit ve teyit için muhabere ve muhaverenin lüzumu aklen ve hikmeten şayan-ı itibar olduğu da malumu alinizdir. Muhabbet ve samimiyetin teyit ve tecdidine en güzel vesile dua olduğuna inanıyorum. Binanaleyh Cenab-ı hak medine-i vücudunuzu zirve-i saâdet ve selâmetle tesrir ve hane-i kalbinizi de ilim ve hikmetle tenvir etsin.

Ayrıca necat ve hâlâsını istediğiniz bütün ihvanlarınızla, sadakat ve vefakârlığıyla iftihar duyduğum sadık bir muhibbiniz olan muhterem Şahin hocamızın iki cihân saâdetine mazhar olmasını Erhamürrahiminden niyaz ederim.

Hak celle ve ala hazretleri “**Kûnu meassadikin**” buyurmuş. Evet, fakiriniz de bu emri celileye ittibaen sureten mümkün olmadığı takdirde hiç de ğilse bazen dua bazen selâm ve mektuplar ile aranızda bulunmayı bin can ile arzu ederim. Bud-i zaman ve mekân sebebiyle nazarınızdan dür olmak, hatırlarınızdan mehcur olmayı iktiza etmez. Mesafe-i kurbiyet ve budiyet mulakati-ı maneviyeye hiçbir zaman mani değildir.

Aziz Efendim, her zaman teşekkür ile tezekkür ve tahattur ettiğim hizmetlerinizden, kat’annazar bilütfihi tealâ şu vesilesi bulunduğumuz malum kitapçığın neşrindeki, hamiyet ve gayretinize mukabil vicdanen ve mürüvveten mecbur olduğum memnuniyeti ve minnettarlığımı suret-i mahsusada kemal-i hulûs ve takdir ile arzederim. Hamd olsun beklenen hizmet netice verdi. Ehl-i ilim ve erbab-ı dikkat nezdinde müsbet karşılandı. Herhalde umumun olmasa da ekseriyetin rağbetine mazhar oldu.

Bu münasebetle *Abdülvahid, Mehmed Dikmen* ve sair kardeşlerime selâm ve muhabbetlerimi bildirirseniz memnun olurum.

1 Şubat 1986
Mehmed Kirkıncı